τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 6) Λόγος ἀντιρρητικὸς πρὸς τὰ προφερόμενα παρὰ τοῦ Μεδιολάνων περὶ τῆς ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πνεύματος ἐκπορεύσεως. 7) Λόγος τρίτος περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. 8) Λόγος δεύτερος περὶ τῶν ἀζύμων. Ὁ Ἀλλάτιος (de consens. σελ. 629) ἀναφέρει καὶ ἕτερα δύο πονήματα τοῦ Εὐστρατίου περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως.

Θεόδωρος Κουροπαλάτης, Σμυρναῖος, ὕπατος τῶν φιλοσόφων, συνεχρόνησε τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας Εὐστρατίῳ καὶ παρῆν ἐν τῇ περὶ τοῦ Χαλκηδόνος Λέοντος συγκροτηθείσῃ Συνόδῳ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου(α). Τούτου Λόγος περὶ τῶν ἀζύμων καὶ περὶ τῆς λεγομένης παρὰ Ῥωμαίοις τοῦ Πνεύματος ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύσεως, εἰς εἴκοσι κεφάλαια διῃρημένος καὶ ἀρχόμενος, „Πρὸς τοὺς ἐκ Ῥώμης ἢ ὑπὸ Ῥώμην ἡμῖν ὁ λόγος, τῷ τε σωτῆρι Χριστῷ φθεγγομένους ἀντίφωνα καὶ τῶν ἱερῶν καταναιδευομένους Εὐαγγελίων“ σώζεται ἐν τῇ ἐν Μόσχᾳ βιβλιοθήκῃ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμὸν 353 καὶ 355. Τελευτᾷ δὲ οὕτω· „Ἃ μοι παρέστη περὶ τῶν προτεθέντων δυοῖν κεφαλαίων εἰπεῖν, ὦ φίλοι Ῥωμαῖοι, μηδὲν ὑποστειλάμενος εἴρηκα· ὑμῖν δ' ἑλομένοις μὲν τὴν μεθ' ὑμῶν ἐπὶ τούτοις ἐξ ὁμοδοξίας σύνταξιν, εὖ ἔσται· πεπιστεύκαμεν γὰρ ἀκολούθως τοῖς τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελίοις εὐμενείᾳ Θεοῦ ταῦτα λελαληκέναι ὑμῖν· μὴ ἑλομένοις δὲ τὸ μὲν ἑπόμενον σιωπῆσαι διὰ τὸ δύσφημον κεκρίκαμεν· περιμενοῦμεν δὲ τὸ κριτικώτατον πῦρ καὶ δοκιμαστήριον· καὶ ἡ ἡμέρα δηλώσει εἴτε ὑμεῖς περὶ Θεοῦ εἴτε ἡμεῖς ἡμαρτήκαμεν“.

(α) Montfaucon Biblioth. Coislin. p. 104.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ